

Reglerne om forfremmelsesrådet i stk. 3 svarer til apotekerlovens § 2, stk. 2. Man har dog for at lette administrationen foreslået, at behandlingen af forfremmelsessager, der nu først foretages i forfremmelsesrådet og derefter i sundhedsstyrelsen, fremtidig sker under eet i sundhedsstyrelsen, når dens apotekerafdeling tiltrædes af repræsentanter for de faglige foreninger, der tidligere udpegede medlemmerne af forfremmelsesrådet. For at vejlede ansøgere med hensyn til muligheden for befordring har man foreslået, at navnene på de 3 indstillede ansøgere offentliggøres, men kun i alfabetisk orden. I tilfælde af, at der ikke kan opnås enighed, imellem dem, der afgiver indstilling, må også lister over navnene på de af mindretallene indstillede offentliggøres.

Bestemmelsen om sygehusapotekere er formuleret som bestemmelsen angående overlæger i § 14 i lov nr. 72 af 14. marts 1932 om udøvelse af lægegerning.

For at hindre at apotekere, som i henhold til den nugældende apotekerlovs § 58 har taget forbehold om privilegiets bortgivelse, som følge af den i denne bestemmelse fastsatte tidsfrist skal tvinges til at opgive bevillingen før opnåelsen af den i lovforslagets § 9 fastsatte aldersgrænse, foreslås i stk. 4 indføjet en regel, hvorefter indenrigs- og boligministeren bemyndiges til at forlænge 25-års fristen. Man har dog fundet det rimeligt at begrænse reglen til kun at gælde apotekere, der ved lovens ikrafttræden har taget forbehold for en bestemt, navngiven efterfølger. Endvidere har man fundet det rimeligt at åbne mulighed for sådanne efterfølgere til inden apoteksovertagelsen at forrette tjeneste en tid som provisor på et andet apotek.

Til § 8.

Bestemmelserne svarer til apotekerlovens § 3, jfr. § 12 i lov nr. 286 af 18. juni 1951 om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf. Betingelserne for at opnå apotekerbevilling svarer til den nugældende lov, dog således at man har samarbejdet reglerne i § 3, stk. 1 c) og d), jfr. forslaget stk. 1, 4).

Som ny betingelse er foreslået indføjet, at den pågældende skal have bopæl her i landet, hvilket svarer til reglen i § 3 i næringslov nr. 138 af 28. april 1931. Derimod har indenrigs- og boligministeriet ikke anset det for rimeligt at foreslå gennemført den i

kommissionsforslaget indeholdte regel om, at den pågældende ikke må leve i ægteskab med en apoteker.

Indenrigs- og boligministeriet har ligeledes anset det for betænkeligt at søge gennemført en til kommissionsforslaget svarende regel om, at den, der opnår bevilling til at drive apotek, skal have gjort tjeste i to år, som provisor, idet en sådan regel vil kunne afskære fuldt kvalificerede farmaceutiske kandidater fra at opnå apoteksprivilegium. Dette vil f. eks. ofte gælde forstanderne og assistenterne ved sundhedsstyrelsens laboratorier. Man anser det iøvrigt for en selvfølge, at der ved bortgivelsen af apoteksprivilegier som hidtil lægges vægt på, at de, der opnår bevilling som apotekere, kan godtgøre at have kendskab til praktisk apoteksgerning.

Til § 9.

Bestemmelserne svarer til den nugældende lovs §§ 34—36, men er suppleret med en udtrykkelig regel — som kun indeholdes forudsætningsvis i apotekerloven — om at bevillingen bortfalder, hvis apotekeren ikke overtager driften inden udløbet af den tidsfrist, indenfor hvilken apotekeren er forpligtet til at overtage apotekets drift.

Reglen i stk. 3 om, at en apoteker kan fritages for bevillingen, stemmer med hidtidig praksis.

Til § 10.

Bestemmelserne svarer i det store og hele til den nugældende apotekerlovs § 13, § 34, 2. pkt. og § 37, dog således at det foreslås, at et bo ikke skal være forpligtet til at fortsætte apotekets drift efter apotekerens død.

Efter forslag fra Danmarks Apotekerforening er kommissionens udkast, for at der på samme måde som hidtil kan være en kort periode, hvori enkerne efter apotekere, i hvis boer gælden er vedgået, er sikret en ret til at fortsætte driften af apoteket, ændret således, at disse enker i 6 måneder har en ubetinget ret hertil.

Til § 11.

Bestemmelsen, som svarer til apotekerlovens § 22, har til hensigt under hensyn til den faglige og videnskabelige indsats, der ydes af sygehusapotekerne, i højere grad end efter den nugældende lov at sidestille sygehusapotekerne med de almindelige apoteker.

For at begrænse oprettelsen af sygehusapoteker til de tilfælde, hvor der er bag-